

Atlantická predhistória otroctva súčasnej planetárnej civilizácie

<http://inance.ru/2015/08/atlantida/>

Oficiálne historické zdroje súčasnej planetárnej civilizácie uvádzajú, že otrokárske zriadenie nahradilo prvotnopospolné zriadenie, a v histórii ľudskej spoločnosti predstavovalo prvý spoločensko-ekonomický útvar, založený na vykorisťovaní človeka človekom.

Je to však pravda? Existuje množstvo rôznych svedectiev archeológie, geológie, histórie, povestí a príbehov o tom, že súčasná civilizácia nie je prvá a pred ňou, približne pred 13 tisíc rokmi, existovala iná civilizácia, ktorú mnohé zdroje spájajú s Atlantídou.

Predstavu o živote predchádzajúcej globálnej civilizácie si môžeme utvoriť len z mýtov a tajných náuk, ktoré nie sú určené na cielenú propagáciu v dave, a v súčasnej civilizácii sú od dávna predávané medzi osobami, ktoré to majú dovolené a sú zainteresované, hoci sa táto špecifická informácia v niektorých epochách predstavuje aj davu v podobe kuriozít rôzneho druhu. To všetko, spolu s aktuálne prevládajúcim historickým mýtom znamená, že kamenná doba, ako nám to predkladá archeológia, bola. No nie všetci, ktorí prežili predchádzajúcu globálnu katastrofu, ktorá jej predchádzala, zdívali na úroveň doby kamennej. Okrem toho, podľa jednej z rekonštrukcií obrazu života predchádzajúcej globálnej civilizácie, vychádzajúcej z mýtov, žili ináč, než my...

PRAMENE SÚČASNÉHO RASIZMU

«Rasa pánov» bola pomerne málo početná a obývala len jeden z kontinentov, ten s najpriaznivejšou klímou. Mimo tohto kontinentu sa nachádzali len jej oporné body na účely riadenia hospodárskej činnosti, ktorú obsluhovali jej podriadené (neslobodné) národy, ktoré boli zbavené možnosti vykonávať výrobnú alebo inú činnosť na báze technogénnej energie. Toto zabezpečovalo vysokú spotrebiteľskú úroveň «rasy pánov» pri relatívne bezproblémovej ekológii planéty ako celku. T.j. súčasné úmysly rozdelenia planéty na «zlatú miliardu» a ju obsluhujúci «pracovný dobytok» majú vo svojom základe dávnu, hlbinnú psychickú zápletku.

[http://fb.ru/misc/i/gallery/1](http://fb.ru/misc/i/gallery/10699/37173.jpg)

[0699/37173.jpg](http://fb.ru/misc/i/gallery/10699/37173.jpg)

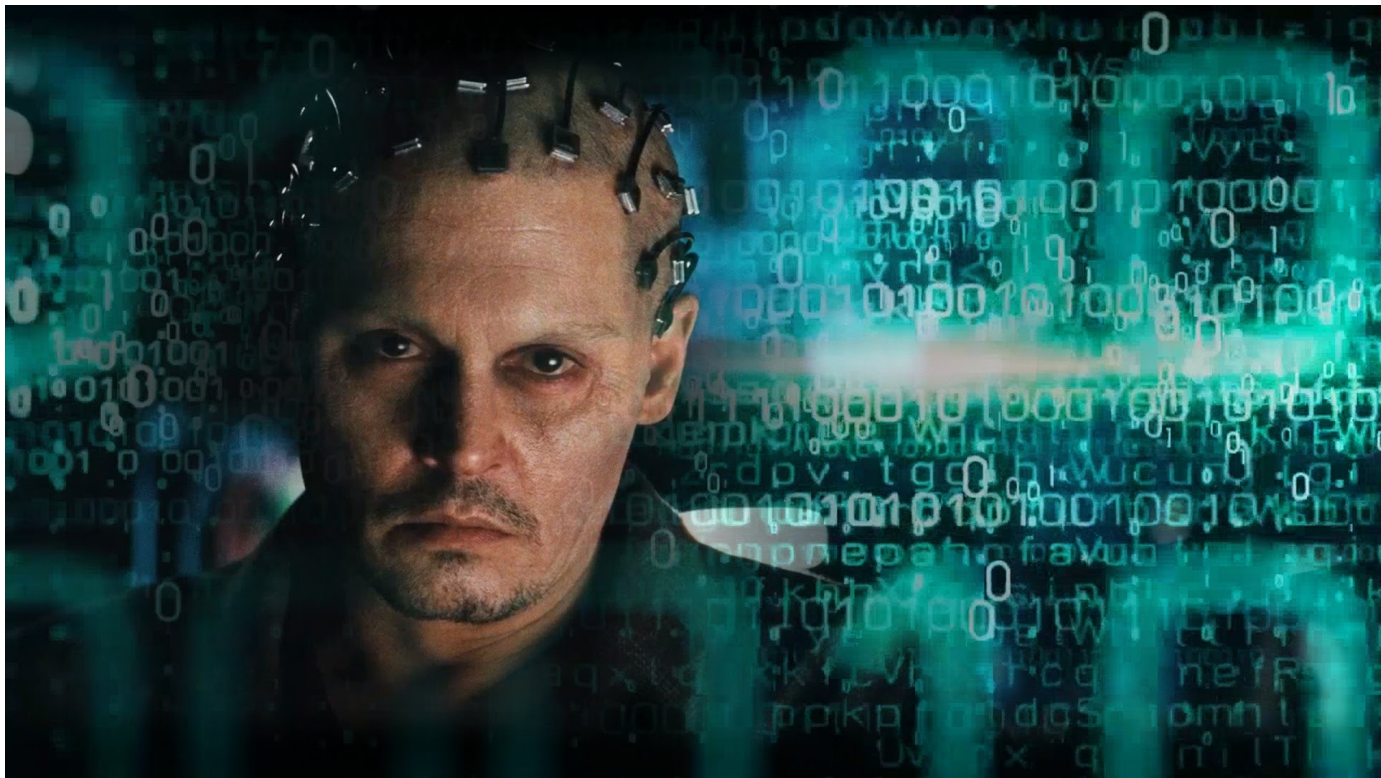
Jedna z rekonštrukcií tohto druhu potvrdzuje, že exempláre osôb «rasy pánov», ak aj neboli telesne nesmrteľné, tak boli vnímané ako nesmrteľné všetkým ostatným obyvateľstvom planéty, pretože dĺžkou života mnohokrát prevyšovali im zotročených: toto bolo základom legiend o bohoch a polobohoch, kedysi žijúcich medzi ľuďmi. Nie je vylúčené, že vo vzťahu k zotročeným využívali génové inžinierstvo, premeniac ich tak fakticky na biorobotov, ktorí mali účelovo umelo ohraničené schopnosti vlastného tvorivého rozvoja.

záber z filmu «Mŕtva sezóna»

<http://film.arjlover.net/ap/mertvyj.sezon.avi/mertvyj.sezon.avi.image6.jpg>

Ako je známe, toto je v súčasnej globálnej civilizácii, obzvlášť v jej Západnej zložke, najväčšou túžbou mnohých predstaviteľov vládnucej «elity». Film «Mŕtva sezóna» je len jedným z umeleckých stvárnení reálne uskutočnených vedeckých výskumov, s cieľom vytvoriť s pomocou vedy rasu «pánov» a množstvo rás riadených bio-mechanizmov, ktoré by ju obsluhovali, samé by sa rozmnožovali, boli by funkčne špecializované a diaľkovo programovateľné (technogénne – príkladom čoho je film «Transcendencia», a senzibilne, o tom film — «Stroj času»).

«Transcendencia» <http://disgustingmen.com/wp->

<content/uploads/2014/07/maxresdefault-1.jpg>

«Stroj času»

http://static.kinokopilka.tv/system/images/screenshots/images/000/108/463/108463_original.jpg

Tak či onak, snahy zriadiť v globálnych rozmeroch niečo podobné druhu rasovo-«elitárnej» rekonštrukcii života Atlantídy je možné pozorovať v priebehu celej histórie súčasnej civilizácie. A tieto snahy sú tým viditeľnejšie, čím väčší pokrok dosahuje veda a technológie súčasnej civilizácie. Avšak, v súčasnej globálnej civilizácii by sa otvorená vláda «pánov» nad «hovoriacimi nástrojmi» a otvorené rozdelenie spoločnosti na «pánov» a «pracovný dobytok», vlastné pôvodným regionálnym civilizáciám, neudržalo.

Nie je vylúčené, že atlantická «rasa pánov» predchádzajúcej globálnej civilizácie nekontrolovala celú planétu bez obmedzenia, ale boli regióny, ktoré si samostatnosť svojho riadenia zachovali. V nich tiež nie všetci počas globálnej katastrofy zahynuli. Je možné, že práve to leží v základe ostrých rozdielov kultúry oblasti Tichooceánskeho Východu a kultúry okolo Atlantického Západu, a tiež kultúry dokolumbovskej Ameriky v súčasnej globálnej civilizácii.

Jednako, ak nebudeme brať do úvahy osobitosti života predchádzajúcej globálnej civilizácie, tak nepopierateľne hlavné, na čo je potrebné zamerať pozornosť je dnes prevládajúci historický mýtus:

Paralelne s kamennou dobou súčasnej globálnej civilizácie sa rozvíjala civilizátorská misia z predchádzajúcej civilizácie tých, ktorí z predchádzajúcej civilizácie prežili.

Made by Alex Doo/2006/

TAMGDEYA.RU [htt](#)

ps://avatarko.ru/img/kartinka/9/ruki_planeta_8137.jpg

Okrem toho, katastrofa nemusela byť neočakávaná, následkom čoho tí, ktorí sa s touto možnosťou seriózne zaoberali, sa o svoje prežitie a aj o záchranu kultúrneho dedičstva postarali vopred, s cieľom následnej obnovy normálneho života v súlade s ich predstavami. Ak k prognózam zaujali seriózne stanovisko aj riadiace vrstvy, potom podnikli štátom (zriadením) riadené úsilie na zabezpečenie urýchlenej obnovy normálneho (v ich ponímaní) spôsobu života po katastrofe.

Biblické aj Koránické správy o Noemovej arche, vo svojej podstate predstavujú účelnú reakciu na varovné prognózy tohto druhu. Tiež je potrebné mať na zreteli, že aj biblické, aj koránické správy o arche sa zhodujú v tom, že archa je dielom **opozície** vládnuceho režimu predošlej civilizácie. Predchádzajúca civilizácia bola cieľavedome zničená Zhora, prostredníctvom poskytnutia jej možnosti zahynúť v Božom dopustení, za jej nenávratne zvrátenú morálku a etiku, pretože jej vládnuca «elita», u ktorej prevládal démonický režim psychiky, nadobudla neobmedzenú vnútrospoločenskú moc, stabilnú v následnosti pokolení (niečo podobné je popisované v románe I. Jefremova „Hodina býka“).

SPOLOČNOSŤ NELÁSKY

Na základe toho, čo je známe v histórii súčasnej civilizácie zastávame názor, že predchádzajúca globálna civilizácia nebola spoločnosťou všeobecnej rovnosti, ľudskej dôstojnosti a všeobecnej Lásky. Bola civilizáciou geneticky najrôznejších rás. A minimálne v tej jej časti, na troskách ktorej vznikol súčasný Západ, bola rozdelená na rasu «pánov» a rasu ich obsluhujúcich «hovoriacich nástrojov».

To všetko našlo svoje rôznorodé pokračovanie v histórii súčasnej globálnej civilizácie, a mnohé v nej objasňuje, najmä v histórii regionálnej civilizácie, teraz nazývanej ako Západ, na rôznych etapách jej rozvoja:

Kastové delenie v dávnoveku v určitých regiónoch — vyjadrovalo snahu potomkov «pánov», uskutočňujúcich civilizátorskú misiu, zachovať v následnosti pokolení geneticky čisté línie a vylúčiť vlastnú «degeneráciu» pri krížení s potomkami bývalých «hovoriacich nástrojov».

Sobáše bratov a sestier, rodičov s deťmi mali v žrečeských a kráľovských dynastiách rovnaký cieľ — zachovať geneticky čisté línie «pánov» v následnosti pokolení a nezanášať do nich genetický materiál «hovoriacich nástrojov».

Na druhej strane, právo prvej noci a pohlavná neviazanosť samcov «pánov» vo vzťahu k samiciam «hovoriacich nástrojov» malo rozšíriť možnosti civilizátorov cestou akéhosi «vylepšenia rasy» civilizovaných v následnosti pokolení pri realizácii prirodzeného a umelého (riadeného) výberu.

S týmito tajomstvami «krvi» je spojený aj zákaz na výskumy v oblasti genetiky, nanútený ZSSR v dobe J. V. Stalina. Keďže sa rýdzo sionistický internacionalistický rozvoj revolúcie podľa Marxa a Trockého v Rusku nepodaril, tak sa vlastníci marxizmu-trockizmu (následníci staroatlantických civilizátorov) rozhodli zabrániť objaveniu sa v tábore protivníka krajne špecifickej informácie o genetike obyvateľstva, tým skôr, keďže sa už v roku 1925 v sovietskej tlači objavili publikácie o možnosti s 90%-nou pravdepodobnosťou z rozboru krvi určiť, či je daný jednotlivec žid alebo nie je (nezdôvodňovalo sa, prečo bol prejavovaný záujem práve o toto rozlíšenie, hoci selekcia práve tohto typu nevyhnutne leží v základe biblickej rasovej «elitárne»-otrockej doktríny, o ktorej je článok <http://inance.ru/2015/08/svoboda/>). Zákaz na výskum v oblasti genetiky, to je analógiou anekdoty:

Stierlitz vedel, že dva krát dva sú štyri, no nevedel, či to vie aj Müller,

To isté v trochu inej podobe:

Globálne mocný «Nikto» (o tajomnom «Nikto» čítajte napr. tu: ["Pan Nikdo", V. Putin a mesie Depardieu](#)) vedel, že v genetike je také «dva krát dva», a nechcel, aby sa o tom dozvedeli v regióne, vymykajúcom sa spod jeho neobmedzenej kontroly.

Je možné, že sa tieto genetické osobitosti (špecifiká), zdedené od predchádzajúcej nepravdoviernej globálnej civilizácie, odrazili na tom, čo často krát pozorovali mnohí organizátori kolektívnej činnosti v spoločnosti. Henry Ford o tom napísal:

Drvivá väčšina chce zostať tam, kde je postavená. **Chcú byť riadení, chcú, aby za nich vždy rozhodovali iní a zbavili ich zodpovednosti.** Preto nie je najťažšie nájsť tých, ktorí sú hodní povýšenia (postupu), ale takých, ktorí si ho želajú získať. <...>

... pre väčšinu ľudí je trestom potreba myslieť. Ideálnou sa im javí práca, pri ktorej sa nevyžaduje tvorivý inštinkt (H. Ford «Môj život, moje úspechy», Moskva, r. 1989., str. 86, str. 89.).

Otupujúci vplyv systematického školského a vysokoškolského vzdelania, v mnohom nerozoznatel'ného od drezúry, drezírujúceho riešenie úloh rôzneho typu metódami zdedenými od predkov; vzdelania, programujúceho psychiku konkrétnymi vedomosťami a návykmi, ale neučiaceho ľudí podieľať sa na tvorení: t.j. vnímať seba aj Život, chápať Život samostatne (nezávisle, sám), podľa potreby plodiť v sebe aj v kultúre spoločnosti potrebné vedomosti a návyky, pravdaže môže mať rovnaké následky, o ktorých písal H. Ford.

A hoci sa so vzdelávacím systémom stretávajú ak nie všetci bez výnimky, tak aspoň väčšina, napriek tomu všetkých neotupí. Tá okolnosť, že nie všetci opúšťajú školu a vysokú školu ako idioti, vyškolení na prácu v nejakej oblasti, môže mať v skutočnosti pôvod v genetickom naprogramovaní, zdedenom ešte od predchádzajúcej globálnej civilizácie.

RODIČKA PRI PÔRODE SKONALA

Po tom, ako sa pred cca 7—5 tisíc rokmi sformovali navzájom veľmi vzdialené centrá regionálnych civilizácií, no majúce veľa zhodného a spoločného v príbehoch mýtov, rozprávajúcich o ich formovaní, zachovaných do dnešných čias, sa začala expanzia do hraničných regiónov. Keď začali medzi sebou susediť, následne začala éra vojen medzi regionálnymi civilizáciami.

Nezávisle od toho, ako chápali a vysvetľovali si ciele týchto vojen vládcovia každého z regiónov, boli to vojny, ktorých objektívnym cieľom v dlhodobejšej historickej perspektíve bolo vybudovanie jedinej globálnej civilizácie tou

regionálnou civilizáciou, ktorá nakoniec zvíťazí vo vojnách s ostatnými uchádzačmi o to isté.

Egypt v priebehu tejto éry vojen o neobmedzenú svetovú vládu predbehol všetkých svojich konkurentov a prešiel od «horúcich» vojen k vojne «studenej» — informačnej vojne, metódou kultúrnej spolupráce s ich zotročenými susedmi, ktorých historicky vzniknutá kultúra bola pri realizácii kultúrnej spolupráce nahrádzaná alebo prekrútená kultúrou účelovo zostrojenou agresorom — v našej historickej realite biblickou kultúrou.

Diet'a Egypta

Ako prejav tohto spôsobu vedenia svetovej vojny, trvajúcej už niekoľko tisíc rokov, ako výsledok úsilia tamojších znacharov — následníkov poznania predchádzajúcej globálnej civilizácie — vznikla biblická doktrína skúpenia celého ostatného sveta od tých, ktorí sa o globalizáciu nezaujímajú a nerozmýšľajú, a to na báze úžery. Samotný Egypt, ako regionálna civilizácia, počas pôrodu tejto doktríny takmer skončil a až do dnešných dní sa nachádza v stave kómy.

Aby bolo možné uskutočniť agresiu metódou kultúrnej spolupráce, bol potrebný samoreprodukčný nástroj, ktorý by umelo a účelovo vytvorenú kultúru niesol. Podľa všetkého, vlastnú vnímavosť a úsilie hierarchovia znacharov Egypta posilnili dedičstvom Atlantídy z oblasti genetických experimentov, selekcie a génového inžinierstva. Ako «etnografický materiál», ktorý bol naporúdzi, boli na tieto účely vybrané kočovné plemená, zavlečené do Egyptského zajatia, žijúce na úrovni kamennej doby, dnes nazývané starožidovské. Stali sa chrámovými, nie štátnymi ani súkromnými otrokmi: t.j. stali sa majetkom hierarchie strážcov poznania a návykov, stále nazývanými «žrečestvom», no podľa ich ďalšej činnosti, bez akýchkoľvek práv na to.

Neskôr bol v priebehu Sinajského «pochodu» na základe tohto «etnografického materiálu» vypestovaný osobitný druh ľudí — nositeľov biblickej doktríny. Historicky sa rozvinul do podoby súčasného židovstva, ktoré v priebehu storočí do seba zahrnuje množstvo horlivých stúpcov (predstavitelia iných kmeňov, ktorí prijali židovskú vieru — niekedy celé kmene, ako to bolo s chazarmi).

http://img0.liveinternet.ru/images/attach/c/0/118/828/118828872_0_a4d45_e_cd70b3e_XL.jpg

Video: Skrytý význam obrazu „Medený had“ <https://www.youtube.com/watch?v=rWDdAF67ZY4&t=4s>

A keď starozákonne-talmudský judaizmus často krát tvrdí, že «národy Zeme» — sú vo svojej podstate zvieratá s ľudským zovňajškom», to je možné chápať ako znak toho, že vlastníkom judaizmu bolo od dávna známe zdivenie väčšiny obyvateľstva Zeme do stavu podobnému zvierat'u, v priebehu minulej globálnej katastrofy. No a tí, ktorí sú Bibliou postavení do funkcie rasy «pánov», tiež nemajú byť na čo hrdí: hierarchia znacharov Egypta vypestovala historicky reálne židovstvo presne tak, ako sa dnes šľachtia druhy dobytky, podľa dopredu uvedených, plne stanovených požiadaviek. Pre potreby realizácie zamýšľaného svetového projektu muselo židovstvo ako celok vyhovovať dvom základným takticko-technickým potrebám:

- Aby v ňom kvantitatívne prevládal režim psychiky autonómneho biorobota a biorobota diaľkovo ovládaného senzibilnými prostriedkami, v ktorom kultúrne podmienené programy správania potláčajú inštinkty, čo má v sumárnej štatistike zabezpečiť prevahu väčšiny jednotlivcov-biorobotov nad jednotlivcami, nositeľmi zvieracieho režimu psychiky, v procesoch konfliktov dostatočne

dlhého trvania, v ktorých krátkodobé programy správania, typické pre zvierací režim psychiky, strácajú účinnosť. Dosiahnutý úspech v tejto oblasti neskôr splodil mienku o zvláštnej intelektuálnej a kultúrnej — nadľudskej — prevahe židov nad ostatnými.

- Aby sa vlastníci globálneho projektu a ich potomkovia v sociálnom prostredí tejto rasy «pánov» mohli ukryť potom, ako projekt nadobudne medzinárodné rozmery, a národy pozdvihujúce sa z divokosti sa ocitnú byť závislé na riadení «pánov», na základe im zavedenej biblickej kultúry. Možno bola nejako zabezpečená aj genetická nezmiešateľnosť vlastníkov projektu s ich židovským zámožným-biorobotom. V každom prípade noviny «Nový Peterburg», 06.02.1997 v článku «Všetci rabíni pochádzajú od jedného predka» uvádza nasledovné: «Skupina výskumníkov z Izraela, Kanady, Anglicka a USA vykonala ohromnú prácu a svoje výsledky opublikovala v časopise «Nature». Z analýzy genetického materiálu pochádzajúceho od rabínov zo spoločenstiev židov-aškenázi (Centrálne a Východná Európa) a sephardov (Južná Európa) zistili, že všetci duchovní, aj v od dávna rozdelených spoločenstvách, pochádzajú po mužskej línii v skutočnosti od jedného predka. Genetické rozdiely medzi duchovnými a ich pastvou v miestnom spoločenstve boli oveľa väčšie ako rozdiely medzi rabínmi navzájom vzdialených diaspór».

V priebehu celej nasledujúcej histórie museli skutoční vlastníci židovstva neraz vyradiť množstvo osôb, genealogických línií a takmer celých stád biorobotov preto, aby židovstvo, ako nástroj agresie, neustále vyhovovalo aspoň uvedeným dvom najdôležitejším takticko-technickým potrebám.

Posledné vyradovanie židov tohto druhu, «zdivených» z pohľadu ich vlastníkov, bolo nazvané «holokaust»; bolo vyvolané snahou množstva židov v Európe emancipovať sa v tých národoch, v prostredí ktorých žili, asimilovať sa s nimi; to jest vedomou alebo podvedomou snahou stať sa rovnakými, ako všetci ostatní ľudia.

GLOBÁLNE RIADENIE — PRÍLIŠ DOKÁZANÝ

«NEZMYSEL»

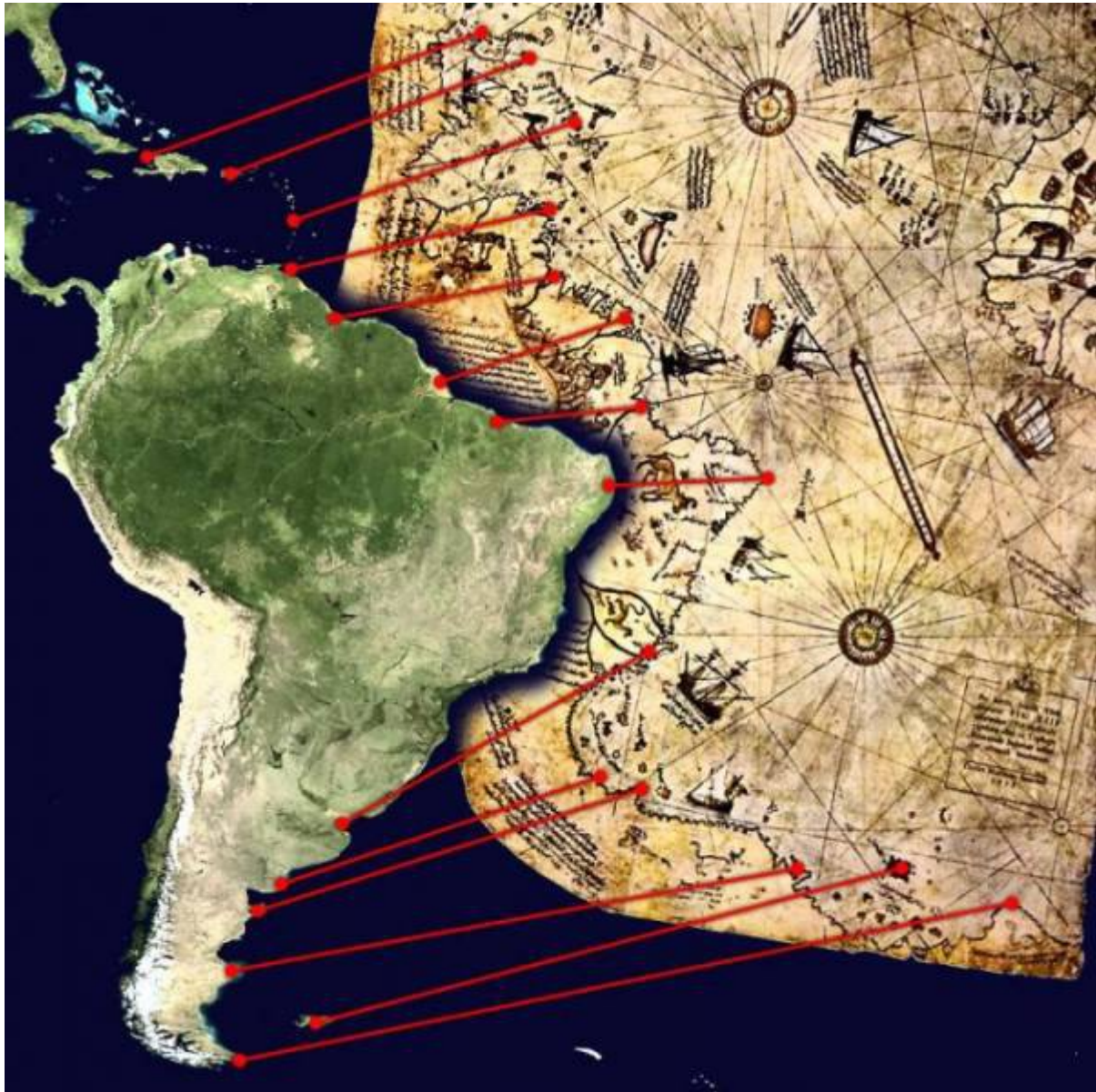
Uvedené tvrdenie o civilizátorskej misii a prostriedkoch jej realizácie sa mnohým môže zdať nezmyselným, avšak ak sa zameriame na publikácie na tému záhad histórie, k monografiám typu «Celosvetová história», školským a vysokoškolským učebniciam, napísaným bez akýchkoľvek «hlúpych vtipov»,

na základe interpretácie údajov archeológie a zachovaných kroník, u tohto typu publikácií môžeme pozorovať celkom príznačné špecifiká.

Prakticky všetky mýty starobylých regionálnych civilizácií bez výnimky a mnohých «necivilizovaných» národov a kmeňov hovoria o tom, že ich vznik bol podmienený prišelcami spoza mora (alebo z vesmíru), osvietencami, ktorí divochov zberateľov a lovcov učili poľnohospodárstvu, remeslám, základom štátneho zriadenia. Potom civilizátori buď zomreli, alebo boli zabití, alebo svojich chránencov opustili; inokedy sa na tomto odstránení prišelcov-civilizátorov zúčastnili zlí «bohovia», ktorí sa tiež snažili realizovať civilizátorskú misiu, ako následníci dobrých «bohov», ktorí ju začali.

Mnohí myslitelia počas celej histórie poukazovali na globálne nadnárodné riadenie, opierajúc sa o všeobecne známe fakty, ktoré kultivovaný historický mýtus predstavuje ako na sebe nezávislé zvláštnosti alebo zhody náhod, žiadnym spôsobom neovplyvňujúce život väčšiny:

No nezmysel: Antarktída na mape z XV. storočia, tri storočia pred jej objavením F. F. Bellinghausenom a M. P. Lazarevom; načo sa v XXI. storočí zaoberať s takou mapou? — učiť sa, pracovať a tomu podobné treba, a nie zaoberať sa hlúpostami.

Do roku 1959 tejto mape nikto nevenoval pozornosť, pokým si jeden večer profesor Charles Ch. Hapgood z Kráľovskej univerzity, triediac ďalšie archívne dokumenty, na nej nevyšmol obrysy Antarktídy a nerozhodol sa ju odoslať na expertízu. Záver, ktorý obdržal, vyvolal účinok vybuchnutej bomby. Ukázalo sa, že tak mohla vyzerat' Antarktída pred mnohými miliónmi rokov, dávno pred tým, ako sme sa objavili my ako biologický druh. Kto boli tí starovekí kartografi, ktorí dokázali s takou presnosťou zaniest' na mapu kontinent, ktorý bude objavený oveľa neskôr než samotná mapa? http://tainy.net/wp-content/uploads/2010/10/1265270288_piri_reis_map_interpretation1-600x600.jpg

Fakty tohto druhu, zaznamenávajúce globálne riadenie, sú zachytené v literatúre súčasnej civilizácie: od novozákonných správ o «kniežati celého sveta», ktorý prideliuje moc nad krajinami, raz ju ponúkol aj Kristovi; po náučné stroho dokumentárne monografie z našej doby, ako je kniha

amerického politológa Ralpa Eppersona «Pohľad na Dejiny ako na Sprisahanie» alebo Rerichov objav mnoho storočnej činnosti Svetovej vlády:

Medzinárodná Vláda svoju existenciu nikdy nezapierala. Nepoukazovala na seba manifestmi, ale skutkami, ktoré neopomína ani oficiálna história. Je možné uviesť fakty z francúzskej alebo ruskej revolúcie, a tiež z anglicko-indických vzťahov, kedy nezávislá ruka zvonku zmenila chod udalostí. Vláda neskrývala prítomnosť svojich vyslancov v rôznych štátoch. Samozrejme, títo ľudia sa v súlade s dôstojnosťou Medzinárodnej Vlády nikdy neskrývali. Naopak, boli na očiach, navštevovali Vlády a boli videní množstvom ľudí. Literatúra ich mená ochraňuje, prikrášené fantáziou súčasníkov.

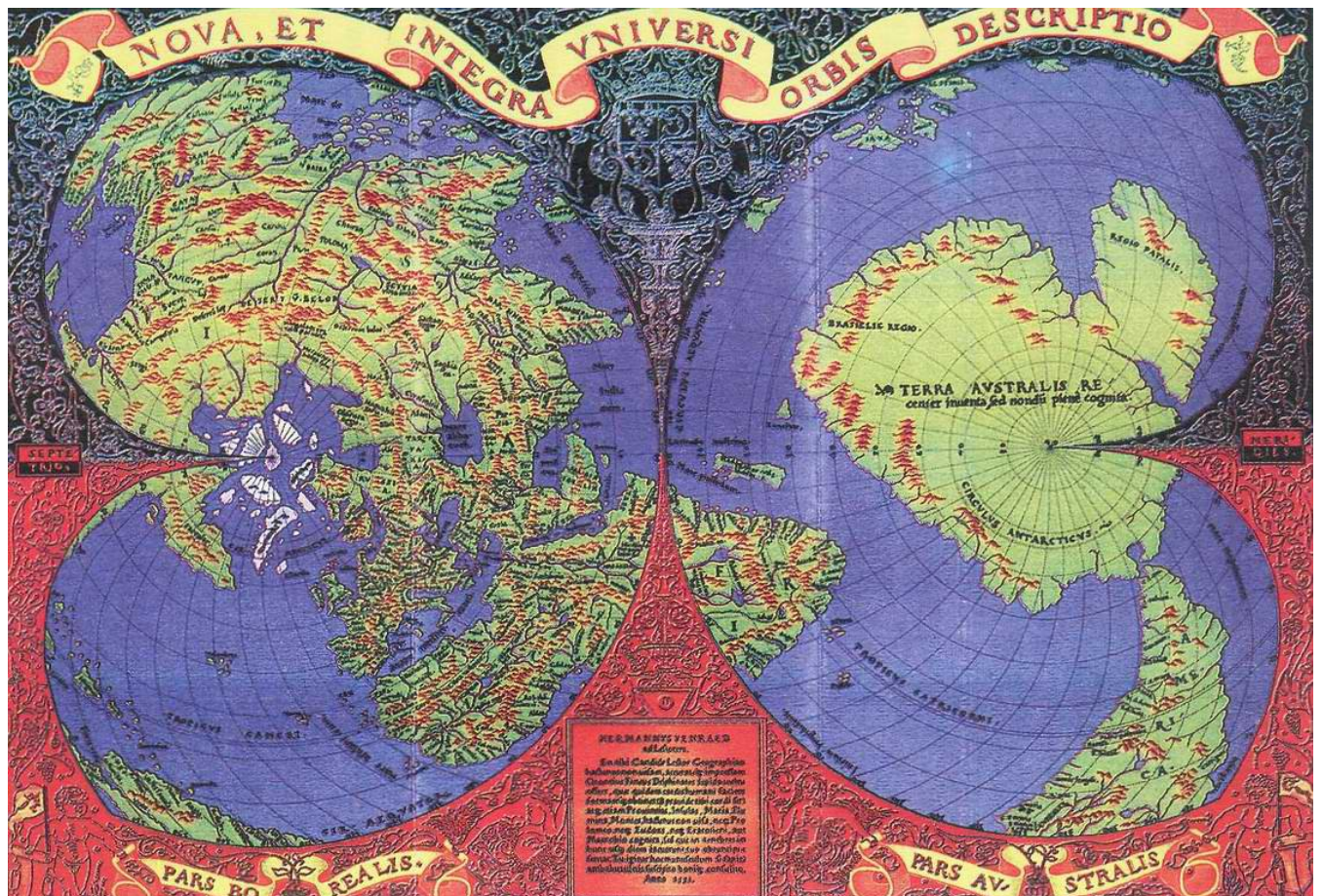
Nie tajné spoločenstvá, ktorých sa Vlády tak boja, ale skutočné osoby, vysielané dekrétom Neviditeľnej Medzinárodnej Vlády. Každá nepravá činnosť, odporujúca medzinárodným úlohám. Spájanie národov, hodnotenie tvorivej práce, a tiež rast uvedomenia sa schvaľuje Medzinárodnou Vládou opatreniami, ktoré neznesú odklad. A ak budeme sledovať akcie Vlády, zistíme, že ju nemožno obviňovať zo záhaľky (nečinnosti). Fakt existencie Vlády sa pod rozličnými pomenovaniami neraz dostával do vedomia ľudstva.

Každý národ sa navštevuje len jeden krát. Návšteva (posolstvo) býva len jeden krát za storočie — to je zákon Arhatov. Zameranie úkazu/javu Neviditeľnej Vlády podlieha súvzťažnosti so svetovou evolúciou, preto v základoch rozhodnutí ležia presné matematické výpočty. Niet osobného prania, ale nemennosť zákonov matérie.

Nechcem, neviem. A preto je riešenie pri vlnení prúdu vždy rovnaké.

Je možné vystúpiť na horu zo severu alebo z juhu, no samotné stúpanie zostane nemenné. («Agni jóga», Samara, vyd. 1992 r., diel. 1, str. 292 — «Znaky (Symboly) Agni jógy», n. 32).

Pestovaný historický mýtus identifikáciu globálneho nadnárodného riadenia, ktoré sa prejavilo v podpore «elitárno»-otrockých spôsobov, v minulosti zakaždým pripisoval buď Bohu alebo diablovej, vlastními mýtu menovaného do funkcie «kniežaťa celého sveta», a iné označil ako schizofréniu. Vlastníci mýtu z učebnej literatúry o histórii zároveň starostlivo odstraňovali správy o faktoch ako, zemepisné mapy Piri Reisa, o staroegyptských a iných «historických anomáliách», a tiež informácie o činnosti rádov a iných nadnárodných systémov zasvätenia (predovšetkým slobodomurárstva), vykonávajúcich nadštátne riadenie v súlade s ich koncepciou obnovy Atlantídy.

Mapa Oronteusa Finaeusa. 1531 r. Počas vianočných prázdnin, na konci roku 1959 sa Charles Hapgood v informačnej sále Kongresovej knižnice vo Washingtone zaoberal skúmaním Antarktídy. Už niekoľko týždňov za sebou tam pracoval nad stovkami stredovekých máp. «Objavil som [píše] množstvo zvláštnych vecí, o ktorých som nepredpokladal, že ich nájdem, a niekoľko máp, zobrazujúcich južný kontinent. Raz som prevrátil stranu a zmeravel som. Môj pohľad padol na Južnú pologuľu mapy sveta, vyhotovenej Oronteusom Finaeusom v roku 1531, a pochopil som, že predo mnou je skutočná, aktuálna mapa Antarktídy! Celkové kontúry kontinentu sa pozoruhodne zhodujú s tým, čo je zobrazené na súčasných mapách. Prakticky na mieste, takmer v strede kontinentu sa nachádza Južný pól. Reťaze hôr, lemujúce brehy, pripomínali mnohopočetné chrbty, objavené v posledných rokoch, pričom dostatočne na to, aby sa nepovažovali za náhodný výsledok kartografovej predstavivosti. Tieto chrbty boli identifikované, niektoré — pobrežné, niektoré — sa tiahli do diaľky. Z mnohých z nich do mora vytekali rieky, veľmi prirodzene a presvedčivo zapadali do vrásnenia reliéfu. Prirodzene, toto predpokladalo, že v čase kreslenia mapy bolo pobrežie bez ľadu. Centrálna časť kontinentu bola na mape bez riek a hôr, čo umožňuje predpokladať prítomnosť ľadovej pokrývky». http://planeta.moy.su/_bl/43/84021350.jpg

Najvýraznejším príkladom posledného sú Starý a Nový zákon v ich historicky vzniknutých redakciách — v minulosti povinná náuka pre všetkých, — v

DVOJAKÁ CELOSVETOVÁ HISTÓRIA

Ak je spoločnosti aj navrhnutá «alternatíva» k panujúcemu historickému mýtu, predstavuje niečo podobné teórii «pasionárnosti» L. N. Gumilieva, kde sú všetky nepríjemnosti — «zákon prírody, za ktorý ľudia nenesú morálnu zodpovednosť»; alebo ponuka opatery zvonku, «dobrými prišelcami (mimozemšťanmi)» žijúcimi medzi ľuďmi, ktorých starostlivosť má nahradiť predošlú a súčasnú starostlivosť «zlých prišelcov» z vesmíru; alebo návrh nečinné, nevzdorujúcej zlému, v odovzdanosti moci «dúfať v dobrý koniec».

Je jasné, že monografie triedy «Celosvetová história» môžu mať dve podoby:

- po prvé, opísanie globálneho historického procesu, ako jediného celostného procesu, objímajúceho vzájomnými vzťahmi množstvo regionálnych historických procesov;
- po druhé, opísanie celého súboru regionálnych historických procesov prakticky bez akýchkoľvek vzájomných súvislostí, čo vylučuje pohľad na celostný globálny historický proces tými, ktorí nie sú schopní cítiť a rozumieť životu spoločnosti samostatne.

Všetky vyššie uvedené špecifiká výučby predmetu «Celosvetová história» v súhrne v spoločnosti zabezpečujú stanovené naprogramovanie správania nositeľov zvieracieho režimu psychiky a nositeľov režimu psychiky biorobot, čo zabezpečuje ich sociálne správanie, pri ktorom nevidia tyranii nadnárodného globálneho riadenia a jeho aktuálne a dlhodobé ciele, lebo všetky tieto procesy pripisujú výlučne nepostihnuteľnému «božiemu zámeru».

Všetky «Celosvetové histórie» súčasnej civilizácie sú druhého typu, v ktorom „pre stromy nevidia les“: množstvo lokálnych histórií, no niet histórie celku; v každej lokálnej histórii — množstvo faktov, ale žiadny proces. V dôsledku toho má väčšina ich čitateľov predstavu o špecifikách spoločenského zriadenia v krajinách, príslušných regionálnym civilizáciám, a zachovávajú si názor, že nadnárodné riadenie, a o to viac vnútrospoločenské riadenie globálneho historického procesu neexistuje, ale ten prebieha sám o sebe, náhodným spôsobom, a nie v smere plne stanovených cieľov riadenia. A neefektívnosť Spoločenstva národov a OSN ho o správnosti jeho názoru o nemožnosti globálneho riadenia len presvedčajú, hoci aj skúša uvažovať o možnosti a nemožnosti globálneho vnútrospoločenského riadenia na báze celkom pomýlených predstáv o riadení vôbec.

Úplná absencia predstáv o riadení mu nedovoľuje uvažovať o možnosti alebo nemožnosti realizácie úplne špecifického globálneho vnútrospoločenského

riadenia, čo stotožňuje so správnosťou (istinnosťou) mienky o absencii takéhoto vnútrospoločenského riadenia v podobe akoby «jeho principiálnej nemožnosti».

Tak sa kultivuje historický mýtus o bezcieľnom, neriadenom priebehu globálneho historického procesu od kamennej doby do našich dní, napriek množstvu historických faktov, ktoré hovoria o tom, že na počiatku sa v globálnom historickom procese udiala civilizátorská misia, a to nie jedna, z ktorých každá sledovala plne stanovené a v mnohom navzájom sa vylučujúce globálne ciele.

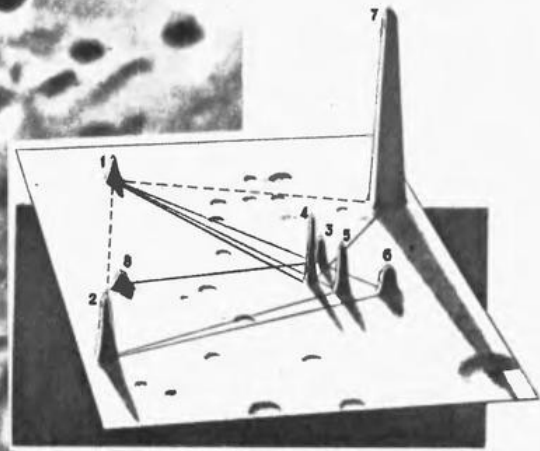
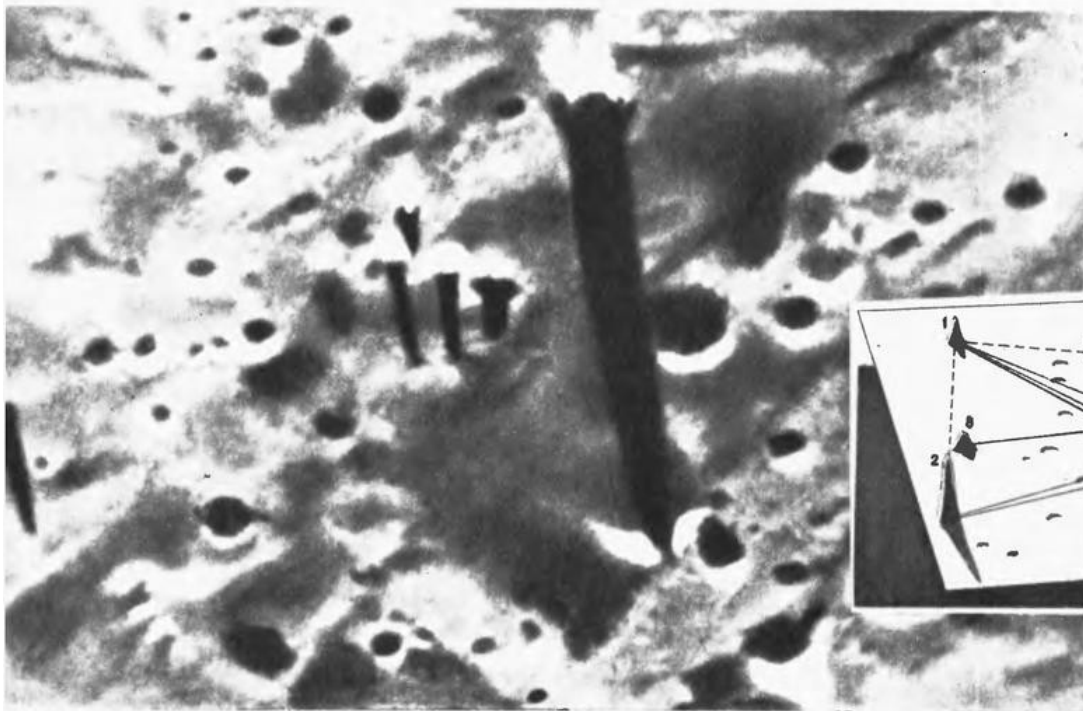
ZÁVER

Námietky proti riadenému charakteru priebehu globálneho historického procesu na vnútrospoločenskej úrovni majú hysterický charakter, a ak je to možné — charakter bezohľadných represíí proti tým, ktorí sa toho názoru pridŕžavajú. No nikto a nikdy sa nesnažil o to, aby preukázal:

- lživosť správ o záhube Atlantídy;
- falšovanie ranno-stredovekých máp so zobrazením Antarktídy a obidvoch Amerík (mapa Piri Reisa — nie je jediná, o čom je možné sa dozvedieť podrobnejšie v knihe G. Hancocka «Stopy bohov», hl. 1); V jednom z čísel časopisu «Technika — mládeže» boli uverejnené aj mapy Piri Reisa (1513 r.) s vyobrazením Antarktídy bez ľadu. Správnosť vyobrazenia pobrežnej línie na nich bola potvrdená s pomocou seizmického prieskumu o niekoľko rokov, potom ako sa veda v XX. storočí vrátila ku analýze týchto máp.
- falzifikáciu obeliskov na Mesiaci, plán rozmiestnenia ktorých je na fotografiách «Lunar Orbiter-2» zrkadlovým obrazom plánu rozmiestnenia pyramíd v Gíze v Egypte. atď., pretože je rozsiahly faktografický materiál tohto typu rozložený chronologicky v celom priebehu histórie súčasnej globálnej civilizácie, aj prípad jeho falzifikácie je prejavom globálneho nadnárodného riadenia, no trochu odlišného od toho, o ktorom predovšetkým pojednáva tento článok.

Keďže systematická činnosť, vo veci minimálne neohlásenia, a ako maxima - utajenia nadnárodného vnútrospoločenského riadenia a určitej civilizátorskej misie nie je neúčelná, privádza to k otázke charakteru vzájomných vzťahov „civilizátorov“ a „civilizovaných“, ktoré v základe možno charakterizovať ako otrokárstvo.

MATERIÁLY:

3. ОСТРОКОНЕЧНЫЕ ШПИЛИ НА ЛУНЕ?

Перед вами фотография лунной поверхности. Знакомые круги кратеров. Но что за остроконечные тени, длинные и покороче, перерезают отдельные части снимка? Самую большую из теней на земле мог бы отбрасывать высокий монументальный обелиск. Меньшие (а всего их восемь) дают объекты правильной конической формы, размером приблизительно с крупную новогоднюю елку.

Эти предметы тем более удивительны, что расположены на сравнительно малой площади, всего 165×225 м. Снимок сделан 21 ноября 1966 года с высоты 48 км над поверхностью нашего естественного спутника и передан на Землю аппаратурой американской станции «Лунар орбитер-2». На фото — равнинный участок в районе Моря Спокойствия на северо-восток от центра Луны.

Не будем гадать о происхождении восьми остроконечных спилюй, хотя ими заинтересовались даже археологи. Проведем геометрический анализ расположения необычных объектов. Его последовательный ход показан на схемах.

1. Общий план размещения объектов, которые пронумерованы цифрами от 1 до 8.

2. Спилюи 1, 4, 7 дают прямоугольный треугольник, а спилюи 1, 3, 8 — остроугольный с углом 45° .

3. Объекты 2, 1, 7 образуют прямоугольный треугольник; 1, 2, 5 — равносторонний.

4. Один равнобедренный треугольник образован вершинами 1, 6, 2. Медиана, проведенная из вершины 6, проходит через центр объекта 5.

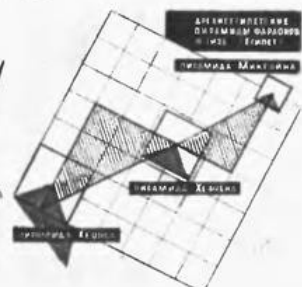
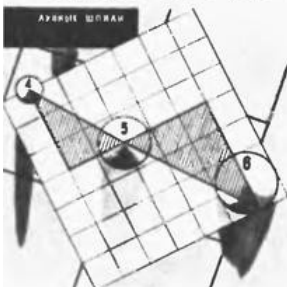
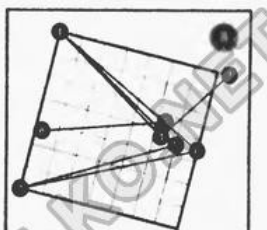
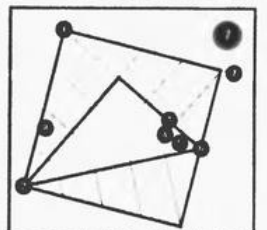
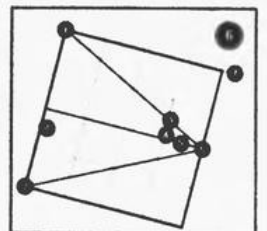
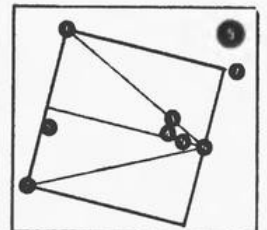
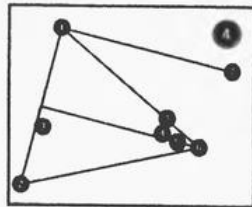
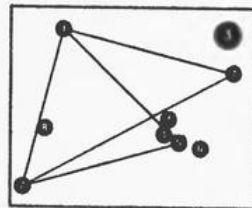
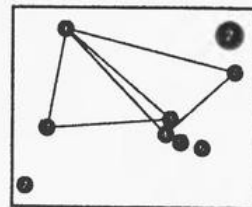
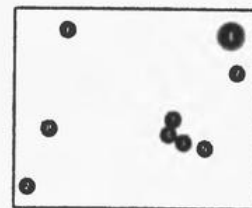
5. С использованием прямого угла, образованного спилюями 7, 1, 2, построен квадрат со стороной, равной расстоянию между объектами 1 и 2.

6. Большой квадрат разделен на 16 малых.

7. Использование точек деления на сторонах большого квадрата. Вся его площадь разделена на серию прямоугольных треугольников с отношением катетов $1:2$. В центре возник египетский треугольник с отношением сторон $3:4:5$.

8. Та же площадь распланирована по древнеегипетской системе «абака», то есть стола из 49 квадратов.

Любопытно вот что: план размещения лунных объектов 4, 5, 6 сходен с планом египетских пирамид, построенных фараонами Хеопсом, Хефреном и Микерином в Гизе — предместье Каира. Центры этих спилюй в системе «абака» расположены (с точностью до зеркального отображения) так же, как и вершины трех знаменитых построек. На двух заключительных схемах мы видим одинаковые египетские треугольники, хотя в одном случае они

выражают закон пирамид, а в другом — закон взаимного положения лунных спилюй. Случайное совпадение? Возможно... Но не слишком ли много случайностей?

А. АБРАМОВ, инженер

<http://zhurnalko.net/images/e/5/e536d425685a224a4214/page0017.jpg>

V ZSSR boli tieto fotografie uverejnené v časopise «Technika — mládež» v roku 1969. V tom istom časopise v 1960-tych rokoch, v sérii «Antológia tajných náhod» bol uverejnený značný objem informácií, boriaci historický mýtus, ktorý bol v rovnakom čase vnucovaný školským a vysokoškolským programom v oblasti histórie.

«Záhady Antarktídy, staré mapy» <http://tainy.net/12208-zagadki-antarktidy-drevnie-karty.html>

«Predchádzajúca globálna civilizácia a jej dedičstvo»
<http://soberview.org/item/all/civilizaciya.html>